

Bogár László: MAGhasított MAGyarság

2025 június 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az éppen regnáló uralmi elitek választhatnak: „együttm?ködés” vagy pusztulás.

A legutóbbi írásom a meghasított birodalom címet viselte, így most ennek „szerves” folytatásaként megpróbálnék

eltöprengeni azon, hogy miként zajlik ez a meghasítás a többi európai társadalomhoz hasonlóan a magyar társadalomban is.

A magyar társadalomban akár „maghasításról" is beszélhetünk, hisz tökéletes dramaturgiai érzékkel egy magyar vezetéknévvel rendelkez? ügynökére bízta a „nem létez?" világer? ezt a feladatot, amely valóban láncreakcióhoz hasonlítható gyorsasággal vitte végbe, legalább is a közvélemény-kutatások el?rejelzései alapján azt, ami eddig értelmezhetetlen volt.

A meghasítás nem új jelenség a magyarság politika-szervez?dési rendszereiben, s?t maga az egész úgynevezett rendszerváltás során, ami valójában csak szimpla leképezése volt a globális birodalom által elindított világrendszerváltási projektnek, végig ugyanezek a mintázatok mutatkoztak meg. Vicces módon a rendszerváltás „h?sei" máig is saját „h?stettükként" próbálják értelmezni azt a „valamit" ott a nyolcvanas évek során, amelyben csak precíz színészvezetésre épül? epizódfigurák voltak, akárcsak ez a ma ilyen viharos gyorsasággal professzionálisan felépített személy, aki láthatólag el is hiszi, hogy ? „valaki", ami a legbiztosabb jele annak, hogy egy eldobós „senki", akire csak addig és úgy van szükség, amíg a „nem létez?" er?k a magyar lokalitás kifosztásának új szintre emelését segítségével véghez viszik. (S persze örök titok marad annak a „botránynak" a szappanopera unalmasságú „családregénye", amelynek tektonikus energiái nélkül ez a meghasítás elképzelhetetlen lett volna.)

Ebb?l is látszik, hogy a világot és benne Európát s Magyarországot is irányító er?k nem bíbel?dnek új forgatókönyvekkel, bábfiguráik felépítésében és mozgatásában ugyanazokat a mintázatokat használják, mint 1918–19-ben, vagy éppen 1988–89-ben.

Minden lokalitás a globalitás totális ellen?rzése alatt áll, de szükség van árnyalatnyi különbségek fenntartására két okból is. Az egyik az oszd meg és uralkodj ?si elve, amely arra az egyszer? logikára épül, hogy ha egy emberi közösséget sikerül részben történelmileg valós, de többnyire „csinált" törésvonalak mentén megosztani és önmagával szembeállítani, akkor az így keltett konfliktusok sikeresen terelik el a figyelmet a lényegi célról, ami az adott lokalitás globalitás által történ? könny?, gyors, olcsó, és folyamatos kifoszthatósága. Gérecz Attila megrendít? versében ezt a „két pisztolyként egymásra fogott magyar" drámai metaforájával írta le. A kuruc-labanc meghasítottság már több mint háromszáz éve él? jelképe annak, hogy a meghasítás/maghasítás birodalmi „csinálása" mindig megbízhatóan m?ködik.

A szembenállás lényege részben valós, hisz nem teljesen mindegy, hogy az adott lokalitást egy olyan politikai alakzat uralja, amely legalább tudatában van a permanens birodalmi kifosztásnak, és megkísérli azt mérsékelni, vagy egy olyan, amely „önként és dalolva" jó pénzért cinikusan még el? is segíti azt. A dilemma birodalom által gerjesztett legcinikusabb formája azonban éppen az, hogy az engedelmes lokális kollaboránsokat olyan „globalo-nyalókával" jutalmazza, mint például az európai uniós pénzügyi támogatások, míg a legdurvább kifosztásnak legalább némileg ellenálló er?ket látványosan bünteti ezek visszatartásával. Diszkréten jelezve a lokalitás népének, hogy mi is a „demokratikus feladata", mert persze demokrácia van, amiben a nép uralkodik, ki más?

Ami, most készül az egyenes folytatása a rendszerváltás els? id?szakában már drámaian megmutatkozó meghasításoknak, hisz az els? évtized során minden lehetséges meghasítás le is játszódott. El?ször Pozsgay Imre vonult ki a meghasított MSZP-b?l, hogy „baloldali" nép-nemzeti kurucként próbálja megmutatni a nemzetegyesítés valóságos stratégiáját, ám elbukott. Aztán Csurka István vonult ki „jobboldali" nép-nemzetével az MDF-b?l, hogy megmutassa a nemzetegyesítés sikeres „magyar útját", de elbukott. Majd egy Fidesz nev? alakzat is meghasíttatott, de ott végül valami más lett a „forgatókönyv". És e történet h?se, aki a saját pártja nagy részét kitev? globalista labancokat visszaküldte a globális SZDSZ lokális fegyelmez? hatalmához, az elmúlt másfél évtizedben folyamatosan képes egyben tartani a magyarság történelmileg els? (és a jelek szerint utolsó) nemzeti nagykoalícióját. Ami ugyanis zajlik, az ennek a konstrukciónak a végleges felszámolása.

Magyarország ugyan jelentéktelenül apró pont a globális birodalom kifosztó gépezetei számára, de a minden eddiginél durvább világrendszerváltás közepette nem kockáztathatja meg, hogy ilyen veszélyes szellemi precedens fennmaradhasson. Azt láthatólag még nem döntötte el, hogy mi lenne az adekvát forgatókönyv. Az egyik, hogy drámai módon leváltja a személyt és az elmúlt másfél évtized során véghez vitt rendszerkísérletét, és ledarálja e nemzeti nagykoalíciót, jelezve, hogy így jár mindenki, aki szembeszállni merészel vele. Vagy ami a perverz változat volna, e nagykoalíció meghatározó reprezentánsait kényszeríti rá az „együttm?ködésre".

Ám az befejezett tény, hogy a Köztes-Európa minden országában, így Magyarországon is így is, úgy is megbuktatja az 1989–90-ben általa felépített rendszereket. Mivel ezek a rendszerek kivétel nélkül a német és orosz

birodalom tartós komplex együttm?ködésére épültek, a gázvezeték „felrobbantódásával”, ami 2001. szeptember 11-éhez hasonlítható látványtechnikai „üzenet” volt, romba d?ltek a térség rendszerei is. Az éppen regnáló uralmi elitek választhatnak: „együttm?ködés” vagy pusztulás.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló